

[Bernhard Baunsgaard]

ve og venstre. Det kan vi ikke byde befolkningen én gang til.

Jeg har udtrykkeligt sagt, at selve dette med proportionalstrækket til tops – defineret som den nuværende skattepligtige indkomst, bruttoindkomsten minus de tilladte fradrag – er jeg med på. Ekstraskatten er jeg med på, men ikke 25 pct. oven på 50. Den går ikke. Den skal efter min opfattelse lægges på bruttoindkomsten. Jeg vil gerne diskutere noget andet, men ikke, at man ikke rører en øre af renteindtægter, mens arbejdsindkomsten skal indgå. Renteindtægter kan ikke fritages, når man belægger arbejdsindkomsten med tilægsskat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 26:

Forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m.v.

Af Lykkesoft (S) m.fl.

(Fremsat 6/10 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Jeg kan se af bemærkningerne til dette lovforslag, at det bl.a. er inspireret af problemerne om leasing. Forslaget vedrører dog kun en del af de mange skatteregler, der har betydning for leasingaftaler og tilsvarende investeringstilbud.

Hvis man alene ser forslaget i dette lys, er det alt for vidtgående. Lovforslaget vedrører

nemlig også regler, der slet ikke har noget med leasingproblemerne at gøre. Det foreslås nemlig, at al særlig indkomst beskattes som almindelig indkomst. Det gælder fortjeneste på fast ejendom og ikke kun de genvundne bygningsafskrivninger. Det gælder fortjeneste på hovedaktionæraktier, fratrædelsesgodtgørelse, jubilæumsgratualer osv.

Jeg vil erindre om, at folketinget inden for de sidste år har haft lejlighed til at tage stilling til beskatning af fortjeneste på fast ejendom og aktier, og jeg mener, at hverken leasingproblemerne – som er problemer – eller andre hensyn giver en rimelig anledning til, at vi tager disse emner op igen.

I bemærkningerne til lovforslaget siges det, at for store afskrivninger – og med for store afskrivninger mener man begyndelsesafskrivninger – giver en skattebesparelse på 73 pct. af det afskrevne beløb. Denne antagelse kan jeg stort set følge for så vidt angår afskrivninger på leasinganparter. Jeg er imidlertid helt overbevist om, at dette ikke generelt kan lægges til grund ved afståelser uden for leasingområdet. I de år, der går, inden en virksomhed er veletableret – og det er jo navnlig dér, man har de store afskrivninger – er jeg overbevist om at der snarere afskrives med en skattebesparelse på ca. 45 pct.

Lovforslaget indeholder også en bestemmelse om tilbageførsel af fortjeneste til de fire seneste år forud for afståelsesåret. Denne bestemmelse synes jeg er ganske unødigt kompliceret. Hvis den gennemføres, vil den efter mit skøn give betydelige praktiske problemer både for skatteyderne og for skatteadministrationen.

Ved afskrivninger på skibe, maskiner, driftsmidler o.lign. afskrives på den nominelle anskaffelsessum. Ved opgørelsen af fortjenesten ved salg af skibe, driftsmidler o.lign. vil forslagsstillerne derfor ikke give kursnedslag på de gældsbreve og sælgerpantebreve, som en sælger modtager ved afståelse af sin virksomheds aktiver. Jeg er ikke blind for, at der her er et problem, der kan være grund til at overveje, men jeg tror ikke, at det vil blive opfattet som en rimelig løsning at beskatte sælgeren af en større salgssum end den, han får. Enhver, der mere eller mindre har kendskab til banker, vil vide, at et pantebrev nu engang kun er det værd, som en bank eller vekselerer vil give for det. Hvis banken kun vil betale kursværdien for det, så er det kun

[Ministeren for skatter og afgifter]

kursværdien værd. At beskatte det efter noget andet end værdien synes jeg nok virker lidt kunstigt.

Det foreslås at ophæve 6.000 kroners fradraget på flere områder ved den særlige indkomst. Dette forslag har jeg en vis sympati for. Det skal dog efter min mening begrænses til fortjeneste ved afståelse i forbindelse med visse former for leasing. De øvrige ændringer vedrørende denne lovgivning, som er foreslået, forekommer mig både overflødige og urimelige.

Regeringen vil meget hurtigt fremkomme med sit forslag om leasingproblemerne. Jeg vil tillade mig at foreslå, at vi venter med en mere indgående diskussion om disse særlig tunge problemer, indtil regeringens forslag fremkommer, hvad der vil ske om ganske kort tid.

Bakholt (S):

Der er tre hovedændringer i det forslag om særlig indkomst, som vi har fremsat. Den første går ud på at afskaffe den særlige indkomstskat som en 50 pct.s endelig skat. Den anden går ud på at lade 6.000 kr.s bundfradraget ved opgørelsen af særlig indkomst fra genvundne afskrivninger m.v. bortfalde. Den tredje fjerner muligheden for at yde kursnedslag ved gældspantebreve i forbindelse med en avanceopgørelse vedrørende salg af maskiner og driftsmidler.

Dette lovforslag er et af elementerne i det socialdemokratiske beslutningsforslag om en skattereform, som vi lige har haft til behandling.

Efter de ændringer i aktieavancebeskatningen og beskatningen af goodwill og kapitalvindingsskatten, der er gennemført i de senere år, ville det være fornuftigt nu at indregne særlig indkomst i den almindelige skattepligtige indkomst som hovedregel, som vi har foreslået her i forslaget. Der er jo typisk tale om fortjenester, der er opnået, fordi man har været i stand til at frembringe en lav skattepligtig indkomst. 6.000 kr.s fradraget har en væsentlig betydning, når det drejer sig om skattetænkning. 6.000 kr.s fradragets bortfald vil især ramme dem, der har spekuleret i at bringe deres skat ned ved f. eks. at købe anparter i finansielle leasinginteressensskaber. Det er ofte lettjente fortjenester, der er her, og de vil blive reduceret væsentligt ved, at vi

fjerner dette 6.000 kr.s fradrag. Det fradrag blev indført i en anden mening og en anden hensigt, og den mening opretholdes i lovforslaget. Det har ikke været hensigten med dette 6.000 kr.s fradrag, at det skulle anvendes i forbindelse med leasingfiduser. Det har det ikke været, og det bør det heller ikke være.

Forslaget er lige den indsats, et folketing bør gøre for at bremse den skattetænkning, der finder sted på forskellige områder, og derfor kan jeg anbefale lovforslaget til en positiv behandling.

Hagen Hagensen (KF):

Det er jo sandt, som det er blevet sagt af ordføreren for socialdemokratiet, at dette lovforslag for så vidt er en del af de tanker, som socialdemokratiet gør sig på hele beskatningsområdet, som vi lige har haft en drøftelse af. Jeg vil derfor indskrænke mig til nogle ganske få bemærkninger om de tre ting, som hr. Bakholt nævnte.

At erstatte skat af særlig indkomst med en beskatning af de samme indtægter under almindelig indkomstbeskatning finder jeg ikke er nogen god idé. Vi har jo netop for år tilbage fundet, at der var en række ting, som det var rimeligt at bringe ind under en anden form for beskatning, den særlige indkomstbeskatning, og den eneste fejl, der er sket, er egentlig, at man i årenes løb har forhøjet procenten fra det, den var, forholdsvis lav, til nu at være et beløb, der ligger lige i overkanten af, hvad der gælder for laveste skalatrin af den almindelige indkomst. Det er måske det, der nu har fået nogle til at rejse spørgsmålet, om det ikke skulle ind under den almindelige indkomstbeskatning. Jeg tror ikke, det vil være rigtigt at gøre det, i hvert fald ikke i den form, socialdemokratiet foreslår, men nu vel, forholdet kan jo drøftes i forbindelse med nogle af de ting, der er indeholdt i forslaget.

Det andet problem er afskaffelse af 6.000 kr.s fradraget. Ministeren har sagt, at han har en vis sympati for det og vil overveje det. Også jeg vil sige med de ord, hr. Bakholt brugte, at 6.000 kr.s fradraget skulle bruges i lovens ånd og mening, som den var dengang, og der er nok noget om, at det på den måde, det er udformet på nu, med de store leasinginteressensskaber, har fået en anden baggrund, og lad os da se på det. Det er en af

[Hagen Hagensen]

de ting, som jeg tror vil komme til at indgå i de kommende drøftelser af leasingforhold. Jeg tror, vi er lige ved at være en postgang for tidligt ude her, og det vil være rimeligt at afvente det udspil, der kommer fra skatteministeren på leasingområdet, før vi går ind i en drøftelse herom.

Lad mig i øvrigt sige, at 6.000 kr.s fradraget vil det være helt rimeligt og naturligt at bevare for de personlige ydelser, man får i anledning af runde år, fratræden af stilling o. lign. Man har jo netop villet gøre det særlig godt for de penge, der blev betalt i disse anledninger.

Den tredje ting, hr. Bakholt nævnte, var spørgsmålet om det kursnedslag, der er tale om, når man gør salget op. Der er for mig kun én ting at sige derom: jeg vil henholde mig til, hvad skatteministeren sagde om dette forhold: det er nu engang kun det, man reelt får ud af en handel. Det har været godkendt i alle årene. Jeg kan henvise til, når man taler om spekulationssalg – et begreb, vi ikke har meget at gøre med mere – at da opgjorde man også det, der var kommet ud af det. Så var det færdigt og gjort op, og så kunne man i realiteten bagefter sidde og overveje mulighederne for, at man havde lavet en handel, hvor man valgte at bevare det, man havde fået for det, der nominelt lød på noget mere, og måske regnede man med at få de penge ind engang. Man kunne også have solgt det og gjort handelen op. Faktisk er det det samme, der sker. Jeg tror, det vil være forkert, hvis man ændrer disse forhold. Det vil i hvert fald være helt i strid med den tankegang, som er min, når det drejer sig om opgørelse af den skattepligtige indtægt.

Knud Andersen (V):

Forslaget afskaffer den særlige indkomstskat og foreslår, at særlig indkomst medregnes i indkomstårets almindelige skattepligtige indkomst. Som forslaget bemærkninger fremstiller problemerne, skulle der ofte være tale om skattetænkning, når det drejer sig om afskrivninger, salg og genvundne afskrivninger, men så enkelt kan man ikke se på tingene. De nuværende regler må opfattes som en integreret del af de vilkår, erhvervslivet fungerer under, og efter vor opfattelse er tiden nu ikke inde til at gøre det vanskeligere at bruge eller omsætte erhvervsaktiver. Forsla-

get synes at være et voldsomt indgreb, der vil ramme mange, og måske er det i virkeligheden en udløber af problemerne omkring leasing. Lad os derfor vende tilbage til eventuelle urimeligheder ved leasing, når folketinget skal behandle disse problemer.

Venstre er ikke positivt over for lovforslaget som helhed, men vil gerne se nærmere på enkeltheder i det. Det gælder f. eks. fradraget på 6.000 kr., der i visse situationer kan virke urimeligt, og det gælder vurderingen af, hvornår der ydes kursnedslag, da det må være de reelle værdier, der lægges til grund ved beskatning.

Rahbæk Møller (SF):

I de senere år har der fundet et stigende misbrug sted af de lempelige regler i forbindelse med beskatning af særlig indkomst, som bl.a. påvist af leasingudvalget, og nu foreslår socialdemokratiet en del af disse huller lukket. Det drejer sig om 6.000 kr.s grænsen, der kun skal kunne bruges i forbindelse med jubilæumsgratualer og den slags, og om, at særlig indkomst skal lægges til den almindelige indkomst, dog muligvis fordelt over nogle år, og om at afskaffe mulighederne for at trække kurstab fra og om stramning af tidsfristerne. Det kan vi alt sammen støtte.

Jeg har et enkelt spørgsmål. Det drejer sig om, at man vil afskaffe bl. a. § 11, stk. 2, i loven, der handler om afhændelse i forbindelse med gaver eller arveforskud. Er der en speciel begrundelse for det, eller er det simpelt hen en lapsus? Det fremgår ikke af bemærkningerne, hvad der er tale om.

Det største hul i hele loven om særlig indkomstskat er, at der efterhånden er ganske mange indkomster, der helt fritages. Det drejer sig om kursstigninger på aktier, der er helt fritaget for enhver form for beskatning, når det drejer sig om aktier i fri handel efter 3 års besiddelsestid. Det drejer sig om kapitalgevinster på fast ejendom, der kun er underkastet en meget lempelig avancebeskatning. Det er ændringer, der er gennemført af socialdemokratiet inden for de senere år, og jeg vil godt spørge socialdemokratiet, der nu er i gang med at stramme op, om det ikke er på vej væk fra den kurs, hvor man fritager stadig flere indkomster for beskatning, og vil overveje under den ene eller den anden form

[Rahbæk Møller]

at genindføre beskatning af samtlige former for indkomster.

Lawaetz (FP):

Det kan være meget godt at sætte 4 skatte-lovsforslag til behandling på én dag, men måske kan det forvirre begreberne lidt. Nu har vi hørt skatteministerens forslag, som har modsat fortegn, set med mine øjne. Hensigten med dette forslag må være at stramme reglerne om særlig indkomstskat, forstået således, at man vil betragte en større del af særlig indkomst som helt normal skattepligtig indkomst. Så enkelt er det. Det betyder en skattestramning, og det er typisk for socialdemokratiet at trække i den retning i stedet for i retning af en lempelse af det enorme skattetryk, vi lever med. Det ligger i sagens natur, at fremskridtspartiet er imod en stramning af skatterne, der som i dette tilfælde kan betyde, at der kommer mindre gang i tingene, end vi kunne ønske.

Jeg fik ikke noget svar fra hr. Lykkes-toft vedrørende det samlede provenu af hans forslag nr. B 1. Jeg vil så gå ud fra, at det er et uforandret provenu, der er udgangspunktet.

Det er nok trængt ind overalt, også hos folk, der ikke til daglig interesserer sig for politik, at fremskridtspartiet går hårdt ind for skattelettelser, og det ligger således i sagens natur, at vi ikke kan støtte dette lovforslag. Der er detaljer, man kan drøfte, men i det store og hele: nej.

Ud over ønsket om at kradse flere skatte-kroner ind hos de i forvejen hårdt prøvede borgere ligger der noget andet i forslaget, nemlig efter min opfattelse en væmmelig misundelse med hensyn til brave mennesker, der kunne redde sig en lille, velfortjent fordel. Det er måske småtingsafdelingen, men jeg tænker her på ændringen af § 2, nr. 10, der går ud på at stryge sidste afsnit. Det betyder, at en virksomhed, der har 25, 50 eller 75 års jubilæum, ikke, selv om den gerne vil, må betænke sine medarbejdere med et gratiale eller en gave. Ja, den må måske ikke engang give – for at bruge et populært udtryk – »en bedre middag«. Jeg finder, det er en utrolig smålig tankegang, at man overhovedet vil give sig af med at lovgive om småting som et sølvfad til et jubilæum.

Den foreslåede ændring af § 9, stk. 2, forekommer mig helt umuligt, indviklet og snørklet udformet. At en professionel skatte-mand har brygget dette sammen, er helt klart – man fristes næsten til at sige: også med det formål at få ansat nogle flere i skattevæsenet. Man indfører en grænse og siger, at har folk over 20.000 kr. i særlig indkomst, kan de begære en særlig beregning. Alene deri ligger, at nogle måske glemmer denne begæring. Jeg vil tillade mig at citere en smagsprøve fra forslaget, der lyder sådan:

»Ved denne særlige beregning opgøres statsindkomstskatten som den merskat til staten, der ville være forekommet, hvis en fjerdedel af den skattepligtige særlige indkomst var blevet tillagt den almindelige skattepligtige indkomst i hvert af de fire indkomstår forud for det aktuelle indkomstår. Personer, der kun i nogle af de pågældende fire indkomstår har været skattepligtige efter kildeskattelovens § 1, kan begære en særlig beregning, hvorved statsindkomstskatten af den særlige indkomst ud over 20.000 kr. udregnes som den merskat, der ville være fremkommet, hvis den skattepligtige særlige indkomst var blevet tillagt den almindelige indkomst med lige stor andel i hvert af de fire indkomstår, hvor den nævnte skattepligt har været gældende.«

70 ord i ét punktum! Det er fantastisk! Det må være strengt for dem, der skal referere det.

Tiden tillader ikke at komme ind på detaljer, men jeg vil godt som en slutbemærkning spørge disse skriftkloge skattefolk, om det slet ikke passerer deres kloge hoveder, at man kunne lave noget, der var mere enkelt, og som også de stakkels mennesker, der skal lave skatteregnskaberne rundt omkring, kunne klare uden for meget besvær. Jeg tror ikke, at man er i stand til at give mig et svar på det, dertil tænker man vel for indviklet, men det ville glæde mig, om man bare bed mærke i, at man udformer tingene på en så uforståelig og efter min mening upraktisk facon som her, og om det ville trænge en lille smule uden for denne sal, at man ikke kan udtrykke sig bedre, end man har gjort her.

Bernhard Baunsgaard (RV):

[Bernhard Baunsgaard]

Jeg synes også, det er rimeligt, at folketinget diskuterer, om vores lov om særlig indkomstskat m.v. længere har en sådan mission at opfylde, at det er værd at bevare den.

Der er 2 led i dette lovforslag: dels skal i det store og hele 6.000 kr.s fradraget udgå, dels skal det, der bliver af fortjeneste ved opgørelsen, overføres til almindelig indkomstbeskatning.

Hvad 6.000 kr.s fradraget angår, er jeg meget sympatisk indstillet over for at afskaffe det i en række tilfælde. Forslagsstillerne har nævnt, at det bl.a. er det, man bruger ved disse leasingarrangementer, som vi jo beskæftiger os betydeligt med i disse uger og vil komme til at beskæftige os endnu mere med, hvis der ikke handles hurtigt nu af regering og folketing. Jeg er enig i, at ejer en enkelt mand et skib og sælger det, så gør det ikke noget med et 6.000 kr.s fradrag. Ejer 5.000 mennesker det samme skib, og har hver et 6.000 kr.s fradrag, så er det 30 mill. kr., det pludselig drejer sig om for det samme skib, og så virker det ikke rimeligt mere. Man kan vel også sige, at 6.000 kr. engang var en betydelig sum penge, men det er det ikke i dag. Jeg er i det store og hele indstillet på, at vi skal kigge på det.

Så er der spørgsmålet om, hvad vi så skal gøre med den fortjeneste, der opgøres som særlig indkomst. Det kan f.eks. være ved en ejendoms afståelse. Derom siger forslagsstillerne, at man jo er interesseret i store afskrivninger, for de giver ofte en skatterabat på 73 pct., og så slipper man med at blive beskattet med 50 pct. Der er altså 23 pct. af beløbet at stikke ned i lommen, og derfor skal det lægges oveni. I de tilfælde, som er beskrevet her, er det naturligvis rigtigt, og det er sådan i mange tilfælde, bl.a. ofte i leasingforhold, men det er det ikke i alle tilfælde.

Hvis man f.eks. tager en landmand, der må afskrive på sine driftsmidler, hvad enten det er bygninger eller andet, er det meget sjældent, han har en marginalskat på 73 pct., men det år, hvor han afstår dem, vil han nemt komme op på det. Så siger man: nå ja, men så kan man dele det over 5 år. Jeg er ikke sikker på, at man alligevel rammer rigtigt for hans vedkommende.

Jeg vil gerne se på, om vi dog ikke kan slippe af med den særlige indkomstskat og finde en eller anden snedig måde at gøre det på. Det kunne jo være – for at knytte an til

diskussionen før – at vi simpelt hen skulle sige, at det er det første led i skattereformen, at der betales 50 pct. – færdig, uden fradrag af nogen art!

Lykketoft (S):

Jeg skal takke for modtagelsen af lovforslaget. Så vidt jeg kunne bedømme det, er der på nogle punkter et endda betydeligt flertal i folketinget, der vil røre ved de problemer, forslaget omhandler. Det er jeg selvfølgelig glad for.

Jeg vil godt understrege, at dette forslag nok fremkommer på nuværende tidspunkt bl.a. foranlediget af leasingdiskussionen, men at det ingenlunde alene vedrører leasingdiskussionen. Betragtningen er nok så meget den, at nu har vi på en række punkter ændret den særlige indkomstskat i de senere år, således at goodwill er helt ude, at fast ejendom betyder meget lidt, at aktieavance betyder meget lidt, og det, der er tilbage under den særlige indkomstskat, er for den største dels vedkommende genvundne afskrivninger. Der er altså tale om en indkomststart, som fremkommer, fordi man i de foregående år har afskrevet mere, end rimeligt var, fordi det viser sig, at man kan sælge sin ejendom, sin maskinpark, eller hvad det nu er, til en højere pris, end den er nedskrevet til. Det ville egentlig være ret logisk, hr. Lawaetz, hvis man havde et princip, der sørgede for, at denne for store afskrivning blev beskattet, som om den var ført tilbage til de år, hvor der var foretaget for store fradrag.

Man kan altid gøre sig morsom ved at læse lovparagraffer op. Det kan man efter min opfattelse gøre ved næsten et hvilket som helst lovforslag, fremsat af regeringen eller oppositionen, hvis det skal have den præcision i sig, som tanken er. Men det er faktisk ikke særlig indviklet tænkt eller beskrevet i bemærkningerne. Man har en regel, der siger: som hovedregel er særlig indkomst – altså især de genvundne afskrivninger – noget, man tager til indtægt i salgsårets almindelige indkomst, men hvis der er tale om store beløb, kan man få lov til beregningsmæssigt at fordele det, som om det var taget til indtægt i 5 år, nemlig det aktuelle realisationsår og de fire foregående år.

Det er det, den regel, der blev læst op af hr. Lawaetz, går ud på, dog således, at vi har

[Lykketoft]

sørget for, at det ikke gør nogen forskel for kommunerne, at man skal til at regne frem og tilbage dér, men at det kun er en beregningsregel, der angår statsskatten. Det kunne man ikke gøre meget enklere, tror jeg, hvis man har den hensigt, som jeg udtrykte lige før at vi har haft med forslaget, nemlig at de genvundne afskrivninger beskattes på en måde, der så meget som muligt tager hensyn til værdien af de fradrag, der blev gjort, og som var for store, den værdi, de nu har haft for den pågældende skatteyder.

Dermed er også sagt, at en indvending om, at der jo er nogle, der har haft en lavere skatteværdi af deres for store afskrivninger end andre, ikke med særlig stor styrke rammer dette forslag, fordi vi netop sørger for, at man kan vende tilbage til den faktiske marginalskat i de år, hvor de for store afskrivninger blev foretaget, hvad enten den var lavere end de nuværende 50 pct. af særlig indkomst, eller den var højere end de nuværende 50 pct. af særlig indkomst.

Der kan selvfølgelig være tekniske ting at diskutere, men den model, vi har valgt her, er både logisk og velbegrundet, selvfølgelig især i forhold til den industrialiserede masseudnyttelse af den særlige indkomsts katts lempelige vilkår, som ligger i leasingarrangementerne. Den er i bred almindelighed rimelig, og der er ikke nogen, skal vi sige ganske almindelige erhvervsdrivende, der afhænder deres virksomheder, der bliver gået for nær ved en ændring af denne art.

Enkelte har gjort bemærkninger om den del af forslaget, der drejer sig om, at man ikke skal have kursnedslag for salg af maskiner og skibe, hvor de pågældende aktiver har været afskrevet i forhold til hele den nominelle sum og også vil blive det for den næste køber. Her er tale om et punkt, hvor de nuværende regler rummer en asymmetri, der kan spekuleres i. Der er tale om et forslag, der, hvis det bliver vedtaget, simpelt hen vil have den konsekvens, at aftaleformerne ved salg af sådanne afskrivningsberettigede aktiver tilpasser sig. Så enkelt er det.

Man får ikke papirer med store kurstab på, for der kan ikke længere spekuleres i dem, så der er efter min mening ikke noget hensyn til andre end dem, der bevidst spekulerer i asymmetrien i reglerne – nemlig at man kan afskrive på et større beløb, end sæl-

ger bliver beskattet efter – der taler imod, at det bliver fjernet.

Så spurgte hr. Rahbæk Møller – lad det være min sidste bemærkning i denne omgang, idet jeg ser frem til en positiv udvalgsbehandling efter de bemærkninger, der er faldet – om socialdemokratiet ikke havde fortrudt de ting, der var sket med den særlige indkomstskat de sidste år, nemlig at man i stigende grad havde taget aktieavancer, fast ejendom og goodwill ud. Dertil vil jeg svare: nej, jeg tror ikke, at den form for kapitalvindingskat, vi havde på de punkter, var særlig hensigtsmæssig. Det er klart, at de ændringer, der er sket, er udtryk for de politiske kompromiser, det var muligt at lave, men retningen i det har vi været indforståede med, og den har vi haft styr på, bortset fra den sidste ændring af hovedaktionærbeskatningen, som vi som bekendt mente var for vidtgående og derfor ikke kunne støtte.

Jeg tror ikke, at man skal begrænse kapitalgevinsterne på aktier eller på fast ejendom ved at genindføre en monstrøs kapitalvindingskat af den type, vi har afskaffet. Jeg tror, man skal beskutte dér ved at sørge for en rimeligt høj selskabsskat, som vi drøftede det under forrige punkt på dagsordenen, således at der ikke opstår store ubeskattede eller lavt beskattede avancer i selskaberne som hidtil. Jeg tror, at man for fast ejendoms vedkommende skal løse problemet med at forebygge for store værdistigninger ved en hensigtsmæssig løbende ejendomsbeskatning, et emne, jeg håber vi får lejlighed til at vende tilbage til. Den grundkonstruktion med hensyn til, hvad der beskattes som kapitalgevinster, man nu er nået frem til, holder socialdemokratiet fast ved.

(Kort bemærkning).

Lawaetz (FP):

Det er nok rigtigt, men det er sørgeligt, at man faktisk altid kan gøre sig morsom ved at læse op af lovforslag. Her var 70 ord i én sætning. Når man tidligere på dagen har hørt hr. Lykketoft være fortalende for forenkling og reformtænkning, så må jeg sætte spørgsmålstegn ved, om hr. Lykketoft er egnet til det job, hvis han ikke kan lave kortere sætninger. Vi kan kalde det morsomt eller ej. Jeg synes aldeles ikke, at det er morsomt, at man skal gøre det på en så snørklet facon. Jeg

[Lawaetz]

kan godt forstå det hele, men jeg måtte læse det et par gange, inden jeg fattede det.

Hr. Lykketoft omtalte afskrivninger, måske nok lidt for forenklet – jeg ved ikke, hvorfor mit navn blev nævnt, jeg var ikke inde på det – hvor man vil lægge den oprindelige værdi til grund. Så enkelt kan man ikke gøre det, for med afskrivning følger i mange tilfælde slitage eller værdiforringelse, hvis vi taler om en dyr maskine. Det er efterhånden også en hævdunden regel, at den eventuelle stigning, der er sket i værdien, skal modsvare anskaffelse af en ny og mere tidssvarende maskine. Jeg mener altså ikke, at det er så enkelt, at man bare kan sige, at det skal tages op til den fulde værdi.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Det er nok vigtigt for hr. Lawaetz at holde fast i – jeg kunne ikke høre på hans bemærkning, om han gjorde det – at vi ikke med dette forslag foreslår nogen ændringer i opgørelsen af, hvad der er genvundne afskrivninger, men udelukkende i, hvordan sådanne genvundne afskrivninger skal beskattes, med hvilken procent og med hvilket bundfradrag.

Det er klart, at dette lovforslag kunne have været udformet meget enklere, nemlig ved, at man havde fastholdt hovedreglen om, at genvundne afskrivninger var en indkomst, der bare blev taget ind i det pågældende indkomstår uden den valgmulighed, der fører til den lange sætning. Men det ville have bevirket, at nogle landmænd og andre, som har drevet en ganske almindelig, seriøs erhvervsvirksomhed i en årrække, ville få en meget barsk beskatning af den genvundne afskrivning, og den konsekvens synes vi var urimelig. Vi synes, det var rimeligere, at de fik en mulighed for i de tilfælde at fordele det tilbage i tiden med de faktiske skatteprocenter, de havde haft, da de havde afskrivningerne. Derfor komplikationen. Det viser sig meget ofte, at når man er nødt til at være lidt kringlet i lovgivningen, så er det, fordi der er

nogle legitime hensyn, man må tage. Jeg tror, at alle, der har prøvet at udforme lovgivning, må erkende, at sådan er det.

I øvrigt har jeg et godt forslag til hr. Lawaetz: jeg har altid benyttet mig af den fremgangsmåde – også da jeg var minister og skulle kigge på lovudkast – at starte med at læse bemærkningerne, så forstår man teksten meget bedre bagefter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Fjerde næstformand (Arentoft):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Markedsudvalget (11/11 83):

Udtræder: Niels Helveg Petersen (RV)

Nyt medl.: Janne Normann (RV)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 16. november 1983, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 15.40